

b.r. (1793)

Epitaphium Regis Galliae Ludovici &c.

EPITAPHIUM REGIS GALLIÆ LUDOVICI XVI.

Rex iacet hac decimæ . . . Ludovicus in urna,
Ex qua ferre n . . . videtur ea:
Cernite me Reges! . . . ferè cernite cuncti!
Quam sors et summos postuma spenit Heros.
Regibus ex cunctis fueram Rex primus in Orbe,
Nunc de plebe rudi perdor ut imus homo.
Vir liber mihi sceptrum tulit; par vincla paravit;
Hac me texit humb municipalis homo.

Nadgrobek Krola Francuskiego Ludwika XVI.

Tu Król Luðwik szesnasty w tey trunie spoczywa,
Zda się że do nas z grobu w ten głos się odzywa:
Patrzcie Krolowie! patrzcie ludzie wszystkich stanow:
Iak los szczęśia upodla y naywyższych Panow.
Byłem z Krolow na Swiecie pierwszym Królem zwany,
Dziś ginę z prostej rzeszy niby człek poddany.
Wolność z Tronu zepchnięta; równość uwiezione;
Niepodległość na koniec w ten grób mię utrąciła.

vel,

Cerne viator! eram quid vivus? mors quid adauxit?
Versibus his quatuor mox legar omnis ego:
Rex magnus, liber, clarus, pollens, opulentus,
Vir parvus, vincitus, spretus, inanis, inops.
Regna, corona, thronus, sceptrum, decor, aula, triumphi,
Autra, favilla, filex, os, cinis, umbra, vapor.

Inaczey

Patrz przechodniu! co byłem? co dziś jestem w grobie?
Te cztery wiersze skażą mnie całego tobie:
Król wielki, wolny, stawny, możny, zgogacony,
Człowiek maty, więziony, podły, czczy, zniszczony,
Królestwo Korona, Tron, berło, kształt, dwor, stawa,
Pieczęta, iskra, kamień, kość, proch, cień, kurzawa.

REGINA GALLIÆ DE SE IPSA.

Proh Superi ! patior Princeps quos mæsta dolores ?
Dum mihi libertas hæc mala vincia dedit.
Quisquæ vide ! quæcunquæ vide Matrona corusca !
Quid modo sum ? quid eram ? mors mihi qualis erit ?
Amisi sponsum, vivo sub carcere clause.
Nemo scit hunc luctum, quò premo intus ego ?
Hæc nisi noscet eam sortem, quæ foemina præcepit,
Sic ruet ex alto, prorsus ut ipsa rui.

Królowa Francuska o samey sobie

O Nieba ! co ia cierpię Królowa za żale ?
Gdy mnie wolność w niewolą wziąta srogą cale.
Patrz każdy ! patrzcie wszyskie nazacniejsze Panie !
Com iest, co bytam, w iakim ieszcze umre stanie ?
Stracilam męża, żyję w Więzieniu zamknieta.
Nikt niezna, iakim smutkiem iestem wjkroś przeięta ?
Ta to tylko Niewiaśla pozna z tak wysoka
Gdy spadnie, tak ia niżko spadłam w mgieniu oka

Ad Galliam

Gallia ! sis victrix quamvis ? sed vinceris unā!
Nam vincens hostes, hostis es ipsa Tibi !

Do Francyi

Francuo ! choć zwycięzasz ? tym sobie mniey sprzyiasz !
Bo biiąc nieprzyjaciół, wraz siebie zabijasz !

vel

Gallica Gens ! ageres victrix nunc plurima bellè !
Ni gereres bellum ? quò ruit alma fides.

Francy.

Wielebys dobrze czynit Francuski Narodzie,
Gdy bys przeciwko wiary nie walczył swobodzie ?

F
XVIII.2.
239_{a-b}